

DEN EUROPÆISKE UNION

EUROPA-PARLAMENTET

RÅDET

**Bruxelles, den 13. juli 2009
(OR. en)**

**2008/0259 (COD)
LEX 1063**

**PE-CONS 3655/2/09
REV 2**

**JUSTCIV 130
CODEC 725**

**EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING
OM INDFØRELSE AF EN PROCEDURE FOR FORHANDLING OG
INDGÅELSE AF VISSE AFTALER MELLEM MEDLEMSSTATER
OG TREDJELANDE VEDRØRENDE LOVVALGSREGLER FOR
KONTRAKTLIGE FORPLIGTELSE OG FORPLIGTELSE
UDEN FOR KONTRAKTFORHOLD**

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING (EF) Nr. .../2009

af 13. juli 2009

om indførelse af en procedure for forhandling og indgåelse af visse aftaler mellem medlemsstater og tredjelande vedrørende lovvalgsregler for kontraktlige forpligtelser og forpligtelser uden for kontraktforhold

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR -

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 61, litra c), artikel 65 og artikel 67, stk. 5,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

efter proceduren i traktatens artikel 251¹, og

ud fra følgende betragtninger:

¹ Europa-Parlamentets udtalelse af 7.5.2009 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets afgørelse af 7.7.2009.

- (1) Afsnit IV i tredje del i traktaten udgør retsgrundlaget for vedtagelse af fællesskabslovgivning om civilretligt samarbejde.
- (2) Det civilretlige samarbejde mellem medlemsstaterne og tredjelande har generelt været reguleret i aftaler mellem medlemsstaterne og tredjelande. Sådanne aftaler, hvoraf der findes et stort antal, afspejler ofte særlige forbindelser mellem en medlemsstat og et tredjeland og har til formål at skabe en hensigtsmæssig retlig ramme for opfyldelsen af særlige behov hos de berørte parter.
- (3) Ifølge traktatens artikel 307 skal medlemsstaterne bringe alle egnede midler i anvendelse med henblik på at fjerne enhver uoverensstemmelse mellem gældende fællesskabsret og internationale aftaler indgået mellem medlemsstater og tredjelande. Dette kan gøre det nødvendigt at genforhandle sådanne aftaler.
- (4) For at skabe en hensigtsmæssig retlig ramme for opfyldelsen af særlige behov hos en bestemt medlemsstat hvad angår dens forbindelser til et tredjeland, kan der også være et udtalt behov for at indgå nye aftaler med tredjelande på civilretlige områder, der henhører under afsnit IV i tredje del i traktaten.

- (5) De Europæiske Fællesskabers Domstol bekræftede i sin udtalelse 1/03 af 7. februar 2006 om indgåelsen af den nye Lugano-konvention, at Fællesskabet har erhvervet enekompetence til at indgå en international aftale såsom Lugano-konventionen med tredjelande om spørgsmål, som berører reglerne i Rådets forordning (EF) nr. 44/2001 af 22. december 2000 om retternes kompetence og anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område¹ (Bruxelles I).
- (6) Det tilkommer Fællesskabet i henhold til traktatens artikel 300 at indgå aftaler mellem Fællesskabet og et tredjeland om anliggender, der henhører under Fællesskabets enekompetence.
- (7) Medlemsstaterne skal i henhold til traktatens artikel 10 lette gennemførelsen af Fællesskabets opgaver og afholde sig fra at træffe foranstaltninger, der er egnede til at bringe virkeliggørelsen af traktatens målsætning i fare. Denne pligt til loyalt samarbejde finder anvendelse generelt og afhænger ikke af, om Fællesskabet har enekompetence eller ej.

¹ EFT L 12 af 16.1.2001, s. 1.

- (8) For så vidt angår aftaler med tredjelande om specifikke civilretlige spørgsmål, der hører under Fællesskabets enekompetence, bør der fastlægges en sammenhængende og gennemsigtig procedure for bemyndigelse af en medlemsstat til at ændre en eksisterende aftale eller til at forhandle og indgå en ny aftale, navnlig hvor Fællesskabet ikke selv har angivet at have til hensigt at anvende sin eksterne kompetence til at indgå en aftale på grundlag af et allerede eksisterende forhandlingsmandat eller et påtænkt forhandlingsmandat. Denne procedure bør ikke berøre Fællesskabets enekompetence og bestemmelserne i traktatens artikel 300 og 307. Den bør betragtes som en særlig foranstaltning og være begrænset for så vidt angår anvendelsesområde og tid.
- (9) Denne forordning bør ikke finde anvendelse, hvis Fællesskabet allerede har indgået en aftale med det pågældende tredjeland om det samme spørgsmål. To aftaler bør kun anses for at vedrøre det samme spørgsmål, hvis og i det omfang de i det væsentlige regulerer de samme specifikke retlige spørgsmål. Bestemmelser, der blot omhandler en generel hensigt om at samarbejde om sådanne spørgsmål, bør ikke anses for at vedrøre det samme spørgsmål.
- (10) Visse regionale aftaler, der indgås mellem nogle få medlemsstater og nogle få tredjelande, f.eks. to eller tre, angående lokale forhold, og som ikke er åbne for tiltrædelse af andre stater, bør under ekstraordinære omstændigheder ligeledes være omfattet af denne forordning.

- (11) For at sikre, at en aftale, der påtænkes af en medlemsstat, ikke gør fællesskabsretten ineffektiv og ikke underminerer den korrekte anvendelse af den ordning, der er fastsat ved denne retsorden, eller Fællesskabets politik for eksterne forbindelser som besluttet af Fællesskabet, bør den berørte medlemsstat være forpligtet til at meddele Kommissionen sin hensigt med henblik på at opnå bemyndigelse både til at indlede eller fortsætte formelle forhandlinger om en aftale og til at indgå en aftale. En sådan meddelelse bør gives pr. brev eller ad elektronisk vej. Den bør indeholde alle relevante oplysninger og al relevant dokumentation, således at Kommissionen kan vurdere forhandlingsresultatets forventede indvirkning på fællesskabsretten.
- (12) Det bør vurderes, om Fællesskabet har tilstrækkelig interesse i at indgå en bilateral aftale mellem Fællesskabet og det pågældende tredjeland, eller, hvor det er relevant, i at erstatte en eksisterende bilateral aftale mellem en medlemsstat og et tredjeland med en fællesskabsaftale. Alle medlemsstaterne bør med henblik herpå underrettes om enhver meddelelse, som Kommissionen modtager angående en aftale, der påtænkes af en medlemsstat, således at de kan vise deres interesse i at tilslutte sig den meddelende medlemsstats initiativ. Hvis det fremgår af denne udveksling af oplysninger, at Fællesskabet har tilstrækkelig interesse, bør Kommissionen overveje at foreslå et forhandlingsmandat med henblik på indgåelse af en aftale mellem Fællesskabet og det pågældende tredjeland.

- (13) Hvis Kommissionen anmoder om yderligere oplysninger fra en medlemsstat i forbindelse med dens vurdering af, hvorvidt en medlemsstat bør gives bemyndigelse til at indlede forhandlinger med et tredjeland, bør en sådan anmodning ikke påvirke de frister, som Kommissionen har til at træffe en begrundet afgørelse om den pågældende medlemsstats ansøgning.
- (14) Når Kommissionen giver bemyndigelse til at indlede formelle forhandlinger, bør den have mulighed for om nødvendigt at foreslå forhandlingsdirektiver eller anmode om indføjelser af særlige klausuler i den påtænkte aftale. Kommissionen bør holdes fuldt underrettet i de forskellige faser af forhandlingerne, for så vidt der er tale om spørgsmål, der falder ind under denne forordnings anvendelsesområde, og bør have mulighed for at deltage som observatør i forhandlingerne for så vidt angår disse spørgsmål.

- (15) Når medlemsstaterne meddeler Kommissionen, at de agter at indlede forhandlinger med et tredjeland, bør de kun være forpligtede til at give Kommissionen de oplysninger, der er relevante for den vurdering, Kommissionen skal foretage. Kommissionens bemyndigelse og eventuelle forhandlingsdirektiver eller i givet fald Kommissionens afslag bør kun vedrøre spørgsmål, der falder ind under denne forordnings anvendelsesområde.
- (16) Alle medlemsstater bør underrettes om enhver meddelelse til Kommissionen vedrørende påtænkte eller forhandlede aftaler og om enhver begrundet afgørelse, der træffes af Kommissionen i henhold til denne forordning. Denne underretning bør dog være fuldt forenelig med eventuelle fortrolighedskrav.
- (17) Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen bør sikre, at enhver oplysning, der er angivet som værende fortrolig, behandles i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1049/2001 af 30. maj 2001 om aktindsigt i Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens dokumenter¹.
- (18) Har Kommissionen på grundlag af sin vurdering til hensigt ikke at give bemyndigelse til at indlede formelle forhandlinger eller til at indgå en forhandlet aftale, bør den afgive udtalelse til den pågældende medlemsstat, inden den træffer begrundet afgørelse. I tilfælde af afslag på at give bemyndigelse til indgåelse af en forhandlet aftale bør udtalelsen tillige forelægges for Europa-Parlamentet og Rådet.

¹ EFT L 145 af 31.5.2001, s. 43.

- (19) For at sikre, at den forhandlede aftale ikke udgør en hindring for gennemførelsen af Fællesskabets eksterne politik for civil- og handelsretligt samarbejde, bør det i aftalen enten fastsættes, at den skal opsiges delvis eller helt, hvis der senere indgås en aftale mellem Fællesskabet eller Fællesskabet og dets medlemsstater på den ene side og det samme tredjeland på den anden side om det samme spørgsmål, eller at de relevante bestemmelser i aftalen direkte erstattes af bestemmelserne i en sådan senere aftale.
- (20) Der bør fastsættes overgangsbestemmelser for de situationer, hvor en medlemsstat på tidspunktet for denne forordnings ikrafttræden har indledt forhandlinger om en aftale med et tredjeland, eller har afsluttet forhandlingerne men endnu ikke har erklæret sig indforstået med at være bundet af aftalen.
- (21) For at sikre, at der er opnået et tilstrækkeligt erfaringsgrundlag vedrørende anvendelsen af denne forordning, bør Kommissionen forelægge en rapport om denne anvendelse tidligst otte år efter vedtagelsen af denne forordning. I denne rapport bør Kommissionen under udøvelse af sine beføjelser bekræfte denne forordnings midlertidige karakter eller undersøge, hvorvidt forordningen bør erstattes af en ny forordning, der vedrører det samme spørgsmål eller også omfatter særlige spørgsmål, der henhører under Fællesskabets enekompetence og reguleres af andre fællesskabsinstrumenter, jf. betragtning 5.

- (22) Hvis den rapport, som Kommissionen forelægger, bekræfter denne forordnings midlertidige karakter, bør medlemsstaterne stadig efter forelæggelsen af rapporten have mulighed for at give meddelelse til Kommissionen om igangværende eller på forhånd bekendtgjorte forhandlinger med henblik på at opnå bemyndigelse til at indlede formelle forhandlinger.
- (23) I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. traktatens artikel 5, går denne forordning ikke ud over, hvad der er nødvendigt for at nå dens mål.
- (24) I medfør af artikel 3 i protokollen om Det Forenede Kongeriges og Irlands stilling, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, har Det Forenede Kongerige og Irland meddelt, at de ønsker at deltage i vedtagelsen og anvendelsen af denne forordning.
- (25) I medfør af artikel 1 og 2 i protokollen om Danmarks stilling, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, deltager Danmark ikke i vedtagelsen af denne forordning, som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Danmark -

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Genstand og anvendelsesområde

1. Med denne forordning indføres der en procedure for bemyndigelse af en medlemsstat til at ændre en eksisterende aftale eller til at forhandle og indgå en ny aftale med et tredjeland på de betingelser, der er fastsat i denne forordning.

Denne procedure berører ikke Fællesskabets og medlemsstaternes respektive kompetencer.

2. Denne forordning anvendes på aftaler om særlige spørgsmål, som helt eller delvist falder ind under anvendelsesområdet for Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 593/2008 af 17. juni 2008 om lovvalgsregler for kontraktlige forpligtelser (Rom I)¹ og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 864/2007 af 11. juli 2007 om lovvalgsregler for forpligtelser uden for kontrakt (Rom II)².
3. Denne forordning finder ikke anvendelse, hvis Fællesskabet allerede har indgået en aftale med det pågældende tredjeland om de samme spørgsmål.

¹ EUT L 177 af 4.7.2008, s. 6.

² EUT L 199 af 31.7.2007, s. 40.

Artikel 2
Definitioner

1. I denne forordning forstås ved "aftale":
 - a) en bilateral aftale mellem en medlemsstat og et tredjeland
 - b) en regional aftale mellem et begrænset antal medlemsstater og et begrænset antal tredjelande, der er nabolande til medlemsstater, angående lokale forhold, og som ikke er åben for tiltrædelse af andre stater.
2. I forbindelse med regionale aftaler som omhandlet i stk. 1, litra b), forstås en henvisning i denne forordning til en medlemsstat eller til et tredjeland som en henvisning til henholdsvis de pågældende medlemsstater eller tredjelande.

Artikel 3

Meddelelse til Kommissionen

1. Hvis en medlemsstat har til hensigt at indlede forhandlinger for at ændre en eksisterende aftale eller for at indgå en ny aftale, som falder ind under denne forordnings anvendelsesområde, meddeler den Kommissionen dette skriftligt så tidligt som muligt inden den påtænkte indledning af formelle forhandlinger.
2. Denne meddelelse skal i det omfang, det er relevant, indeholde en kopi af den eksisterende aftale, aftaleudkastet eller udkastet til forslag og enhver anden relevant dokumentation. Medlemsstaten redegør for genstanden for forhandlingerne og angiver nærmere, hvilke spørgsmål der skal tages op i den påtænkte aftale, eller hvilke bestemmelser i den eksisterende aftale der skal ændres. Medlemsstaten kan fremlægge alle andre yderligere oplysninger.

Artikel 4

Kommissionens vurdering

1. Efter modtagelsen af den i artikel 3 omhandlede meddelelse vurderer Kommissionen, om medlemsstaten kan indlede formelle forhandlinger.

2. Kommissionen undersøger i forbindelse med denne vurdering først, om der inden for de næste 24 måneder specifikt forventes et relevant forhandlingsmandat med henblik på indgåelse af en fællesskabsaftale med det pågældende tredjeland. Hvis det ikke er tilfældet, vurderer Kommissionen, om alle de følgende betingelser er opfyldt:
 - a) den pågældende medlemsstat har fremlagt oplysninger, der viser, at den har en særlig interesse i at indgå aftalen som følge af økonomiske, geografiske, kulturelle, historiske, social eller politiske bånd mellem medlemsstaten og det pågældende tredjeland
 - b) på grundlag af de oplysninger, som medlemsstaten har givet, forekommer det, at den påtænkte aftale ikke gør fællesskabsretten ineffektiv og ikke underminerer den korrekte anvendelse af den ordning, der er indført ved denne retsorden, og
 - c) den påtænkte aftale vil ikke underminere genstanden for og formålet med den af Fællesskabet fastsatte politik for Fællesskabets eksterne forbindelser.
3. Hvis de oplysninger, medlemsstaten har fremlagt, ikke er tilstrækkelige til at foretage vurderingen, kan Kommissionen anmode om yderligere oplysninger.

Artikel 5

Bemyndigelse til at indlede formelle forhandlinger

1. Hvis den påtænkte aftale opfylder betingelserne i artikel 4, stk. 2, træffer Kommissionen senest 90 dage efter modtagelsen af meddelelsen i artikel 3 en begrundet afgørelse om medlemsstatens ansøgning, hvorved medlemsstaten bemyndiges til at indlede formelle forhandlinger om aftalen.

Kommissionen kan om nødvendigt foreslå forhandlingsdirektiver og anmode om indføjelse af særlige klausuler i den påtænkte aftale.

2. Den påtænkte aftale skal indeholde en klausul om enten:
 - a) fuld eller delvis opsigelse af aftalen, hvis der senere indgås en aftale mellem Fællesskabet eller Fællesskabet og dets medlemsstater på den ene side og det samme tredjeland på den anden side om det samme spørgsmål, eller
 - b) direkte erstatning af aftalens relevante bestemmelser med bestemmelserne i en senere aftale mellem Fællesskabet eller Fællesskabet og dets medlemsstater på den ene side og det samme tredjeland på den anden side om det samme spørgsmål.

Den i første afsnit, litra a), omhandlede klausul bør have følgende eller lignende ordlyd:
"(navn(e) på den eller de pågældende medlemsstater) opsiger denne aftale helt eller delvis, hvis og når Det Europæiske Fællesskab eller Det Europæiske Fællesskab og dets medlemsstater indgår en aftale med (navn(e) på det eller de pågældende tredjelande) om de samme civilretlige spørgsmål som dem, der er omfattet af nærværende aftale".

Den i første afsnit, litra b), omhandlede klausul bør have følgende eller lignende ordlyd:
"Denne aftale eller visse bestemmelser i denne aftale ophører med at finde anvendelse på ikrafttrædelsesdatoen for en aftale mellem Det Europæiske Fællesskab eller Det Europæiske Fællesskab og dets medlemsstater på den ene side og (navn(e) på det eller de pågældende tredjelande) på den anden side hvad angår de spørgsmål, der er omfattet af sidstnævnte aftale".

Artikel 6
Afslag på ansøgningen om bemyndigelse til
at indlede formelle forhandlinger

1. Hvis Kommissionen på grundlag af sin vurdering i henhold til artikel 4 har til hensigt ikke at give bemyndigelse til at indlede formelle forhandlinger om den påtænkte aftale, afgiver den udtalelse til den pågældende medlemsstat senest 90 dage efter modtagelsen af den meddelelse, der er omhandlet i artikel 3.
2. Senest 30 dage efter modtagelsen af Kommissionens udtalelse kan den pågældende medlemsstat anmode Kommissionen om at indlede drøftelser med henblik på at finde en løsning.
3. Hvis den pågældende medlemsstat ikke anmoder Kommissionen om at indlede drøftelser inden for fristen i stk. 2, træffer Kommissionen begrundet afgørelse om medlemsstatens ansøgning senest 130 dage efter modtagelsen af den meddelelse, der er omhandlet i artikel 3.
4. Hvis der indledes drøftelser som omhandlet i stk. 2, træffer Kommissionen begrundet afgørelse om medlemsstatens ansøgning senest 30 dage efter, at drøftelserne er afsluttet.

Artikel 7
Kommissionens deltagelse
i forhandlingerne

Kommissionen kan deltage som observatør i forhandlingerne mellem medlemsstaten og tredjelandet, for så vidt angår spørgsmål, der falder ind under denne forordnings anvendelsesområde. Deltager Kommissionen ikke som observatør, underrettes den om forløbet og resultaterne i de forskellige faser af forhandlingerne.

Artikel 8
Bemyndigelse til at indgå aftalen

1. Inden undertegnelse af en forhandlet aftale meddeler den pågældende medlemsstat Kommissionen resultatet af forhandlingerne og fremsender aftaleteksten.
2. Kommissionen vurderer efter modtagelse af denne meddelelse, om den forhandlede aftale:
 - a) opfylder betingelsen i artikel 4, stk. 2, litra b),
 - b) opfylder betingelsen i artikel 4, stk. 2, litra c), for så vidt der er nye og ekstraordinære omstændigheder i forbindelse med denne betingelse, samt
 - c) opfylder kravet i artikel 5, stk. 2.

3. Hvis den forhandlede aftale opfylder de betingelser og krav, der er omhandlet i stk. 2, træffer Kommissionen senest 90 dage efter modtagelsen af den meddelelse, der er omhandlet i stk. 1, en begrundet afgørelse, hvorved medlemsstaten bemyndiges til at indgå aftalen.

Artikel 9

Afslag på ansøgningen om bemyndigelse til at indgå aftalen

1. Hvis Kommissionen på grundlag af sin vurdering i henhold til artikel 8, stk. 2, har til hensigt ikke at give bemyndigelse til at indgå den forhandlede aftale, afgiver den en udtalelse til den pågældende medlemsstat samt til Europa-Parlamentet og Rådet senest 90 dage efter modtagelsen af den meddelelse, der er omhandlet i artikel 8, stk. 1.
2. Senest 30 dage efter modtagelsen af Kommissionens udtalelse kan den pågældende medlemsstat anmode Kommissionen om at indlede drøftelser med henblik på at finde en løsning.

3. Hvis den pågældende medlemsstat ikke inden for fristen i stk. 2 anmoder Kommissionen om at indlede drøftelser, træffer Kommissionen en begrundet afgørelse om medlemsstatens ansøgning senest 130 dage efter modtagelsen af den meddelelse, der er omhandlet i artikel 8, stk. 1.
4. Hvis der indledes drøftelser som omhandlet i stk. 2, træffer Kommissionen en begrundet afgørelse om medlemsstatens ansøgning senest 30 dage efter, at drøftelserne er afsluttet.
5. Kommissionen underretter Europa-Parlamentet og Rådet om sin afgørelse senest 30 dage efter, at den er truffet.

Artikel 10

Fortrolige oplysninger

Ved fremlæggelse af oplysninger for Kommissionen i henhold til artikel 3, artikel 4, stk. 3, og artikel 8 kan medlemsstaten angive, om nogle af oplysningerne skal betragtes som fortrolige, og om de fremlagte oplysninger kan videregives til andre medlemsstater.

Artikel 11

Underretning af medlemsstaterne

Kommissionen sender medlemsstaterne de meddelelser, der modtages i henhold til artikel 3 og 8, og om nødvendigt de medfølgende dokumenter samt alle sine begrundede afgørelser i henhold til artikel 5, 6, 8 og 9 under overholdelse af fortrolighedskravene.

Artikel 12

Overgangsbestemmelser

1. Har en medlemsstat på tidspunktet for denne forordnings ikrafttræden allerede indledt forhandlinger om en aftale med et tredjeland, finder artikel 3-11 anvendelse.

Er det i den pågældende fase af forhandlingerne muligt, kan Kommissionen foreslå forhandlingsdirektiver eller anmode om indføjelser af særlige klausuler som omhandlet i henholdsvis artikel 5, stk. 1, andet afsnit, og artikel 5, stk. 2.

2. Har en medlemsstat på tidspunktet for denne forordnings ikrafttræden allerede afsluttet forhandlingerne men endnu ikke indgået aftalen, finder artikel 3, artikel 8, stk. 2-4, samt artikel 9 anvendelse.

Artikel 13

Revision

1. Tidligst ...^{*} forelægger Kommissionen Europa-Parlamentet, Rådet og Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg en rapport om anvendelsen af forordningen.
2. I denne rapport skal det enten
 - a) bekræftes, at det er hensigtsmæssigt, at denne forordning udløber på den dato, der er fastsat i overensstemmelse med artikel 14, stk. 1, eller
 - b) anbefales, at denne forordning erstattes af en ny forordning fra og med den pågældende dato.
3. Anbefales det i rapporten, at denne forordning afløses af en anden forordning, jf. stk. 2, litra b), skal rapporten ledsages af et passende lovgivningsforslag.

Artikel 14

Udløb

1. Denne forordning udløber tre år efter Kommissionens forelæggelse af den i artikel 13 omhandlede rapport.

^{*} EUT: Indsæt venligst datoen otte år efter vedtagelsen af denne forordning.

Perioden på tre år, jf. første afsnit, begynder den første dag i den måned, der følger efter forelæggelsen af rapporten for enten Europa-Parlamentet eller Rådet, alt efter hvad der indtræffer senest.

2. Uanset denne forordnings udløb på den dato, der er fastsat i overensstemmelse med stk. 1, kan alle de forhandlinger, der er i gang på denne dato, og som en medlemsstat har indledt i henhold til denne forordning, fortsættes og afsluttes i overensstemmelse med denne forordning.

Artikel 15

Ikrafttræden

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i medlemsstaterne i overensstemmelse med traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab.

Udfærdiget i Bruxelles, den

På Europa-Parlamentets vegne
Formand

På Rådets vegne
Formand